

POSTANOWIENIE

Dnia 14 kwietnia 2026 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Renata Żywicka

w sprawie z powództwa K.M.
przeciwko K. w N.
o odszkodowanie,
na posiedzeniu niejawnym w Izbie Pracy i Ubezpieczeń Społecznych
w dniu 14 kwietnia 2026 r.,
na skutek skargi kasacyjnej strony pozwanej od wyroku Sądu Okręgowego
w Nowym Sączu z dnia 24 października 2024 r., sygn. akt IV Pa 9/24,

- 1. odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania,**
- 2. zasądza od pozwanego K. w N. na rzecz K.M. kwotę 240 zł (dwieście czterdzieści złotych) wraz z odsetkami wynikającymi z art. 98 § 1¹ k.p.c. tytułem zwrotu kosztów postępowania kasacyjnego.**

[it]

UZASADNIENIE

Wyrokiem z dnia 17 stycznia 2024 r., IV P 379/23, Sąd Rejonowy w Nowym Sączu w sprawie z powództwa K.M. przeciwko K. w N. o uznanie za bezskuteczne wypowiedzenie umowy o pracę oddalił powództwo (pkt I.), zasądził od K.M. na rzecz K. w N. 180 zł tytułem kosztów zastępstwa prawnego wraz z odsetkami ustawowymi za opóźnienie od dnia uprawomocnienia się orzeczenia do dnia zapłaty (pkt II.) i przyznał ze środków Skarbu Państwa, Sądu Rejonowego w Nowym Sączu na rzecz Kancelarii Radcy Prawnego M.W. w L. 180 zł plus 41,40

zł VAT, łącznie 221,40 zł brutto tytułem kosztów pomocy prawnej udzielonej powódce z urzędu oraz kwotę 115 zł tytułem wydatków (pkt III.).

Wyrokiem z dnia 24 października 2024 r., IV Pa 9/24, Sąd Okręgowy w Nowym Sączu zmienił zaskarżony wyrok w pkt 1. w ten sposób, że zasądził od strony pozwanej na rzecz powódki kwotę 11.422 zł tytułem odszkodowania za nieuzasadnione wypowiedzenie umowy o pracę (pkt I.); zmienił zaskarżony wyrok w pkt II i III w ten sposób, że zasądził od strony pozwanej na rzecz powódki kwotę 180 zł wraz z ustawowymi odsetkami za opóźnienie w spełnieniu świadczenia pieniężnego od dnia uprawomocnienia się wyroku do dnia zapłaty tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego (pkt II.); zasądził od strony pozwanej na rzecz powódki kwotę 120 zł wraz z ustawowymi odsetkami za opóźnienie w spełnieniu świadczenia pieniężnego za czas po upływie tygodnia od dnia ogłoszenia wyroku do dnia zapłaty tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego w postępowaniu apelacyjnym (pkt III.).

W skardze kasacyjnej od powyższego wyroku strona pozwana zarzuciła naruszenie art. 45 § 1 k.p. w zw. z art. 30 §1 pkt 2 i § 4 k.p.

Przyjęcie skargi kasacyjnej skarżąca uzasadniła oczywistą zasadnością skargi kasacyjnej z uwagi na słuszność wskazanych powyżej podstaw kasacyjnych, w szczególności w wynikających z naruszenia przez Sąd Okręgowy w Nowym Sączu art. 45 §1 k.p. w zw. z art. 30 §1 pkt 2 i § 4 k.p. poprzez uznanie, że wyrok uniewinniający w sprawie wydanej wobec powódki nie powoduje obiektywnej utraty zaufania.

Wskazując na powyższe zarzuty skarżąca wniosła o uchylenie na podstawie art. 398¹⁵ § 1 k.p.c. zaskarżonego wyroku Sądu Okręgowego w całości oraz przekazanie sprawy temu Sądowi do ponownego rozpoznania i rozstrzygnięcia o kosztach postępowania kasacyjnego, ewentualnie o zmianę zaskarżonego wyroku i oddalenie powództwa w całości oraz zasądzenie od powódki na rzecz strony pozwanej kosztów postępowania kasacyjnego według norm prawem przepisanych.

W odpowiedzi na skargę kasacyjną powódka wniosła o wydanie postanowienia o odmowie przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania oraz zasądzenie od pozwanego na rzecz powódki kosztów postępowania według norm przepisanych, w tym kosztów zastępstwa radcy prawnego wraz z odsetkami oraz z

ostrożności, na wypadek przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania o jej oddalenie oraz zasądzenie od pozwanego na rzecz powoda kosztów postępowania według norm przepisanych, w tym kosztów zastępstwa radcy prawnego wraz z odsetkami względnie o przyznanie na rzecz pełnomocnika z urzędu kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej powódce z urzędu w postępowaniu kasacyjnym - wg stawki maksymalnej wynikającej z rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 14 maja 2024 r. w sprawie ponoszenia przez Skarb Państwa albo jednostki samorządu terytorialnego kosztów pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego z urzędu, powiększonej o należny podatek VAT, co uzasadnione jest nakładem pracy pełnomocnika z urzędu.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Skarga kasacyjna nie kwalifikowała się do przyjęcia w celu jej merytorycznego rozpoznania.

Skarga kasacyjna jest nadzwyczajnym środkiem zaskarżenia. Nie przysługuje od każdego orzeczenia Sądu drugiej instancji, które nie satysfakcjonuje strony skarżącej. Wnosi się ją do Sądu Najwyższego od prawomocnego wyroku Sądu drugiej instancji poza tokiem instancji. Jej przyjęcie do merytorycznego rozpoznania musi być uzasadnione istotnym interesem publicznym, w szczególności potrzebą dokonania wykładni przepisów, które jeszcze nie doczekały się sądowej interpretacji albo budzą poważne wątpliwości, rozstrzygnięciem istotnych zagadnień prawnych, zwłaszcza o charakterze precedensowym, dotychczas nierozważanych przez Sąd Najwyższy, wreszcie wyeliminowaniem orzeczeń oczywiście i rażąco wadliwych. Skuteczne wniesienie skargi kasacyjnej doznaje istotnych ograniczeń, które pozwalają Sądowi Najwyższemu na wstępną selekcję spraw, które będą merytorycznie rozpoznane (tzw. przedsąd). Ustawodawca uznaje za doniosłe zadania Sądu Najwyższego związane przede wszystkim z doskonaleniem wykładni prawa i jego stosowania, ujednolicaniem orzecznictwa, rozwojem jurysprudencji, a w dalszej kolejności zadania polegające na eliminacji w dostępnych granicach orzeczeń niegodnych ochrony ze względu na oczywiste naruszenie prawa lub wydanie ich w warunkach nieważności.

Zgodnie z art. 398⁹ § 1 k.p.c. Sąd Najwyższy przyjmuje skargę kasacyjną do rozpoznania, jeżeli w sprawie występuje istotne zagadnienie prawne (pkt 1), istnieje potrzeba wykładni przepisów prawnych budzących poważne wątpliwości lub wywołujących rozbieżności w orzecznictwie sądów (pkt 2), zachodzi nieważność postępowania (pkt 3) lub skarga jest oczywiście uzasadniona (pkt 4).

Wniosek o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania (art. 398⁴ § 2 k.p.c.) powinien wskazywać, że zachodzi przynajmniej jedna z okoliczności wymienionych w art. 398⁹ § 1 k.p.c., a jego uzasadnienie (sporządzone odrębnie od uzasadnienia podstaw kasacyjnych) powinno zawierać argumenty świadczące o tym, że rzeczywiście, biorąc pod uwagę sformułowane w ustawie kryteria, istnieje potrzeba rozpoznania skargi przez Sąd Najwyższy. Skarga kasacyjna nie jest bowiem (kolejnym) środkiem zaskarżenia przysługującym od każdego rozstrzygnięcia sądu drugiej instancji kończącego postępowanie w sprawie, z uwagi na przeważający w jej charakterze element interesu publicznego. Służy ona kontroli prawidłowości stosowania prawa, nie będąc instrumentem weryfikacji trafności ustaleń faktycznych stanowiących podstawę zaskarżonego orzeczenia.

Skarżący powołuje się na oczywistą zasadność skargi. Oczywista zasadność skargi kasacyjnej, w rozumieniu art. 398⁹ § 1 pkt 4 k.p.c., to zasadność widoczna od razu (na pierwszy rzut oka), sprawiająca, że zaskarżone orzeczenie nie powinno się ostać, doszło bowiem do kwalifikowanego, czyli oczywistego naruszenia prawa, którego skutkiem było wydanie przez Sąd drugiej instancji orzeczenia oczywiście wadliwego (tak m.in. w postanowieniu Sądu Najwyższego z 15 października 2015 r., III CSK 198/15, LEX nr 1823323). Pojęcie "oczywistości" mieści się w sferze obiektywnej i łączy się z powinnością wykazania, że podniesione zarzuty naruszenia przepisów powołanych w podstawach skargi są zasadne bez konieczności dokonywania pogłębionej analizy wywodów zamieszczonych w jej uzasadnieniu (por. postanowienie Sądu Najwyższego z 16 kwietnia 2015 r., I PK 242/14, LEX nr 1678955).

Wniosek o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania nie spełnia powyższych wymogów. Należy zauważyć, że odwołanie się do przyczyny kasacyjnej z art. 398⁹ § 1 pkt 4 k.p.c. wymaga od skarżącego wykazania oczywistej zasadności skargi i nie może sprowadzać się do odwołania do uzasadnienia

podstaw kasacyjnych (zob. postanowienia SN: z 28 stycznia 2022 r., I CSK 947/22, LEX nr 3303417, i z 19 grudnia 2024 r., I CSK 1891/24, LEX nr 3794122). Wniosek o przyjęcie skargi do rozpoznania i jego uzasadnienie podlegają analizie na etapie przedsądu, a przytoczone podstawy kasacyjne i ich uzasadnienie oceniane są dopiero po przyjęciu skargi do rozpoznania, w trakcie jej merytorycznego rozpoznawania, zatem oba te elementy muszą być przez skarżącą stronę wyodrębnione, oddzielnie przedstawione i uzasadnione. Stanowią one oddzielne wymagania skargi, które spełniają różne funkcje i muszą być spełnione odrębnie (zob. postanowienie SN z 27 listopada 2020 r., I CSK 403/20, LEX nr 3093764). Skarżący powinien zatem przedstawić wyodrębniony, samodzielny wywód prawny, odnoszący się do wskazanych przesłanek przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania. Skarga kasacyjna pozwanego nie spełnia tych wymogów, gdyż uzasadnienie wniosku o przyjęcie skargi do rozpoznania ogranicza się do odwołania do powołanych w podstawach zarzutów naruszenia prawa materialnego.

Z powyższych względów, Sąd Najwyższy na podstawie art. 398⁹ § 2 k.p.c. odmówił przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania. O kosztach postępowania kasacyjnego orzeczono na podstawie art. 98 § 1 k.p.c., 98 § 1¹ k.p.c., art. 108 § 1 k.p.c. w związku z art. art. 391 § 1 k.p.c. i art. 398²¹ k.p.c.

[it]

[a.ł]